

Reactive Attachment Disorder
Zespół Zaburzeń Więzi

*Zrozumieć zachowania
dzieci z RAD*

Co to jest RAD?

Reactive Attachment Disorder (RAD) jest terminem diagnostycznym na określenie ostrych i względnie nietypowych zaburzeń więzi, które dotyczą dzieci. Objawia się on we wczesnym dzieciństwie, gdy relacja przywiązania ze swoim pierwszym opiekunem nie rozwinęła się prawidłowo. Zaniedbanie to skutkuje ciągłym odczuwaniem wściekłości, głębokiego wstydu, brakiem zaufania oraz strachem przed związaniem się z kimś.

Czym jest spowodowany?

Jednym z kilku poniższych czynników:

1. Odczuwaniem przez dziecko w pierwszych latach życia braku zaspokojenia jego potrzeb.
2. Zaniedbaniem, wykorzystywaniem, przemocą, niewłaściwym środowiskiem rodziny.
3. Zabranieniem dziecku od matki po urodzeniu (np. zostawieniem w szpitalu) lub nagłym oddzieleniem od opiekuna między wiekiem 6 m-cy, a 3 lat.

Jak rozpoznać RAD? Znaki i symptomy u dzieci:

1. Nadzwyczaj czarujące i ujmujące, szczególnie w stosunku do obcych lub tych, którymi mogą manipulować.
2. Bezkrtycznie czułe, często w stosunku do obcych, ale brak czułości w stosunku do rodziców (nawet celowe raniecie ich uczuć).
3. Problem z utrzymaniem kontaktu wzrokowego, z wyjątkiem sytuacji kiedy są zezłoszczone lub kłamią.
4. Posiadające ogromną potrzebę kontrolowania wszystkiego i wszystkich, nasilającą się wraz z wiekiem.
5. Nadzwyczaj czujne.
6. Nadaktywne, ale leniwe w wykonywaniu zadań.
7. Kłótlive, często o nie mające znaczenia rzeczy (sprawy).
8. Często wybuchające wściekłością, dostające napadu szału, nawet w trywialnych sprawach.
9. Wymagające lub czepliwe, często w nieodpowiednim czasie.
10. Trudno rozumiejące (lub wcale) związek między przyczyną i skutkiem.
11. Słabo kontrolujące impulsy (odruchy).
12. Brak morale (zasad moralnych), wartości i wiary duchowej.
13. Słaba lub brak empatii, często nawet brak rozwiniętego sumienia.
14. Okrucieństwo wobec zwierząt.
15. Kłamanie bez powodu.
16. Fałszywe zarzuty o nadużycie.
17. Niszczenie własności lub siebie samego.
18. Kradzież.
19. Bezustanne gadanie, bezsensowne pytania.
20. Nienormalny (dziwny) sposób mówienia, brak zainteresowania w rozwijaniu umiejętności komunikowania się.
21. Opóźnienia (braki) w przyswajaniu wiedzy, przy normalnym rozwoju umysłowym.
22. Fascynacja ogniem, krwią, rozlewem krwi, bronią, złem, dokonywanie zwykle złych wyborów.
23. Problemy z jedzeniem: albo objadanie się, albo odmawianie przyjmowania jedzenia.
24. Koncentrowanie się na detalach, ale ignorowanie spraw ważnych.
25. Posiadanie niewielu lub nie na długi okres czasu przyjaciół, tendencja do bycia samotnym.

26. Postawa roszczeniowa, egoizm.
27. Podbieranie rzeczy bez pozwolenia, nawet jeśli można je otrzymać po poproszeniu o nie.
28. Manipulowanie dorosłymi, nastawianie ludzi przeciwko sobie.
29. Ciemność za oczami (w oczach), kiedy jest wściekłe.

Czy powyższe symptomy nie mogą być atrybutem normalnego dziecięcego zachowania?

Czytając charakterystykę dzieci z RAD, wielu z nas znajduje w nich zachowania, które sami wykazywali będąc dziećmi. Łatwo jest wtedy uznać, że może są one normalnym zachowaniem wieku dziecięcego albo, że dziecko może z tego wyrosnąć. Jednakże istnieje znacząca różnica.

Przed wszystkim, dziecko z RAD okazuje więcej niż połowę (często większość lub wszystkie) punktów z w/w charakterystyki. Istotne jest również ich nasilenie. Oto przykłady:

Być może kłamałeś swoim rodzicom, kiedy byłeś dzieckiem, ale prawdopodobnie nie kłamałeś zawsze, nawet w obliczu oczywistej prawdy. Robiłeś rzeczy, o których wiedziałeś, że mogą wpędzić Cię w kłopoty, ale najprawdopodobniej rozumiałeś wynikające z nich konsekwencje (zależność między przyczyną i skutkiem). Zdarzało Ci się zranić czyjeś uczucia, rozumiejąc sprawiany komuś ból i byłeś zdolny odczuwać wyrzuty sumienia.

Reasumując: złe zachowanie dziecka z RAD jest bardziej ekstremalne, bardziej perwersyjne i robione z innych powodów niż u dzieci zdrowych.

Czy te dzieci nie potrzebują po prostu dużo miłości?

Samo uczucie i najszczerza, najmocniejsza miłość rodzicielska nie wystarczy. Dziecko z RAD, robi co tylko może, żeby wziąć Twoją miłość i użyć ją przeciwko Tobie, raniąc siebie przy tym również. Okazywanie uczuź jest interpretowane przez nie jako słabość.

Czy są lekarstwa na RAD?

Niestety nie ma opracowanej metody farmakologicznego leczenia Zespołu Zaburzeń Więzi.

Czy można „wyleczyć” z RAD? W jaki sposób?

Dziecko z RAD może całkowicie pozbyć się w/w objawów i wrócić do normalnego życia. Należy jednak wiedzieć, iż tradycyjna terapia nie przynosi pozytywnych rezultatów, przede wszystkim dlatego, że jest oparta na zaufaniu, a dzieci z RAD mają problem z zaufaniem innym ludziom, włączając terapeutę. Osoba prowadząca terapię musi być specjalistą od RAD. Prawdopodobieństwo pozytywnego wyniku jest wysokie, kiedy dziecko zaczyna właściwą terapię zanim osiągnie wiek 12 lat.

Co się stanie z dziećmi, które nie otrzymają właściwej terapii dla RAD?

1. Kiedy będą starsze, zwiększą wysiłek, aby kontrolować swoje życie, nasilą się objawy związane z przemocą i manipulacją. Rodzice, nie mogąc sobie z nimi poradzić, będą zmuszeni oddać je do placówki zamkniętej.
2. Zaadaptują się w różny sposób do życia w społeczeństwie, ale będą smutnymi, złymi, dysfunkcyjnymi dorosłymi.
3. Inteligentniejsze z nich odniosą sukcesy zawodowe, ale nie posiadając intymnych więzi, nie będą mogli się z nich cieszyć.
4. Dziecko bez empatii ma RAD. Dorosły, który nie nauczył się empatii jest nazywany socjopatą. W ekstremalnych przypadkach będą niebezpieczni.

